

identifica amb Sigüenza, i això m'indueix a creure que aquí, en *CARP-*, tenim un radical proto-hispànic, comú als *Karpesioi*, a *Carpica* (veïna dels Olcades i Alcàrria), i als *Carp-etani*. En el nom d'aquests últims, radical provéit de *-ET-*; i en el nom *Carpesii*, de l'element sufixal *-ES-* comú als *Carpesii*, a *Carpesa*, i a tota la llarga sèrie ja enumerada (*Mentesa, Etobesa, Manresa, Olesa* etc.): formació que es repetia en *Carpesa* de València.

Probablement en altres llocs valencians, i de tota la terra nostra. 1) *Carpeda* citat en la carta de poblament de Benidorm, a. 1325 (Orts II, 2) entre Polop i Albalat d'Altea (llocs separats per 9 k., i Altea només 12 k. a l'O. de *Calp*. 2). *Carabixa*, pda. antiga de Múrcia, que essent pròxima a *Cotelles*, havia de ser molt centrària en l'Horta murciana: citada molt sovint junt amb *Cotelles* en el *Rept.* de Múrcia, a. 1266 (ed. Torres Fontes, pp. 84.10, 18, 22, 36); ara bé per identificar-ho amb el *Carpesa* i *-pesi*, de l'Horta valenciana, només ens cal fer responsable l'àrab de la *P* > *b*-i de l'anaptixi de la 2a. a.

En altres casos la certitud va disminuint. A l'article *Calp* ja hem vist indicis d'un gentilici *Calpin-*. Si això alternava amb *Carp-*, o si hi havia un gentilici àrnisba *karpî* la reculada d'accent (pròpia de tal sillabeig en àrab vulgar) conduiria a *Càrpi*, nom de pdes. rurals repetit d'un cap a l'altre del P. Val.: *Alt de kàrpi* te. Barx (xxxI, 189.9); *Mas de Carpi* te. CastPna. (xxIX, 34.76); un altre a Miramar de Gandia (xxIII, 7.21), cogn. típic de Dénia (*La Marina* 15-II-64); les *Vilettes de Carpi* a Benicàssim (xxIX, 17.8); *kàrpio* (*Racó d'~*) ['barranquet'] de ~, a Fonollosa de Vallibona (xxVII 25.11).

Aquí, però, entrem en contacte amb un nom que hom ha cregut pre-romà i sense contaminació aràbiga; ja en dic quelcom s. v. *Calp* sobre una aparició de temps califals en terres de Còrdova; més enllà tenim 5 mun. de nom *Carpio*, des de Còrdova fins a Salamanca i Valladolid; i encara com apel·latiu, salm. *carpio* 'cerro' i ast. *caspiu* «peñasco saliente»: veg. *DECH* I, 887b23-29: la conclusió «pre-romà» a què arribo allí és segura, si bé molt menys la sospitada anàlisi paleobasca *KARR-PE* 'sota del quer': sota el rocafer.

Fent-se més rar, arribem fins al nostre NE.: *Coll de Carpis*, en la carena de l'alt Vallès, que puja des de La Garriga i Samalús cap al Pla de la Calma i el Montseny (oït allí el 1924, i mapa Aegerter del Montseny). *Carpidè* a l'alt Pallars, que el Capbreu de Castellarnau, a. 1759 (p. 51), posa entre els «boscos reservats de Noris» i «lo bosch de St. Joan Afumat».

Fins ací hi ha probablement una afinitat més o menys parcial, si no total. Acabem amb altres casos on no queda més que una aparença, però convé precisar-ho per evitar recerques errònies.

La certitud ja cessa del tot en el nom de la pda. *Kařapõza, Serra i Cova de ~*, recollit a Roglà i a Llanera de Ranes com a situada entre Llanera i Sallent, xxxII, 44.18, 45.18, 45.20, 46.20 (on em denunciaren com err. la forma *Carrasposa* del cadastre). Que

aquí la intervenció de l'àrab causés anaptixi (com a Múrcia) és possible i fins versemblant, però no ho és gens que canviés la *é* en *ó*; i el ser un nom d'una cova, on podia aixoplugar-se bestiar, fa sospitar que vingui de *caparres*, o sigui 'paparres', puix que aquest mot degué existir en mossàrab, d'on l'àr. marroquí *kabarra* 'garrapata' en Lercundi, i cf. l'homònim no inconnex gr.-ll. *capparis* > moss. *kapàra* 'tàpera' (*DE-CAT.* VIII, 296a). Bastaria una simple metàtesi *r-p* > *p-r*.

Possible només un lligam molt remot, amb noms d'objectes que ens transmeté l'Antiguitat; en particular *κάρπασος* 'gassa fina fabricada a Hispània' segons Dionysos d'Halicarnàs (30 a.C.), i mena de planta metzinosa segons Dioscòrides, tot i havent-hi var. *karpèsion*, mena de fusta estrangera usada amb virtuts curatives per Galèn (S. II d.C.). Veg. més variants i formes, potser parentes, en el dicc. comparatiu de Walde i el de Schrader (*Reallexikon der Idg. Altertums-kunde*), que els duen fins al scr. *karpāsah* 'cotó'.

Carrac, Beni- i Carraca, V. s. v. Carricola

CARRADUNO

El Turmo Carraduno, partida de Serradui (Baixa Ribagorça) registrada per JCor. (i V. s. v. *Rodó*).

PARÒNIMS: Chero Rotundo, cingle en un document de l'any 1020 de Sant Martí de Canigó.

El Carradon, partida que apareix en l'afrontació d'Estamariu (Alt Urgell) (a. 1518) en l'*Spill* de Castellbó (f. 93r).

ETIM. Del català *quer*, 'roca, penyal' (< del pre-romà **CARIU*) i del llatí *ROTUNDUS* 'rodó' (per a l'evolució fonètica, veg. *E. T. C.* I, 135; *DECat* VI, 928b44-49). J. F. C.

La CARRAIRA

Carrerada i barranc del terme de Llombai (Ribera Alta).

PARÒNIMS. Mas de Carraix, en el terme de les Coves de Vinromà (Pna. Cast.) (xxxVII, 149.9).

ETIM. D'un *CARRARIU*, -s, -ARIA 'camí per a carros', que, per fonètica mossàrab, ha donat el diftong *air(a)* (cf. *Vallis Traigaira/Traiguera; Llombai; -aix* del pl. *-airs*, com en *Patraix*) (cf. *E. T. C.* II, 155). J. F. C.

CARRAIXET

1) *Barranc de Carraixet*, partida del terme d'Alboraia (Horta), provinent d'Olocau (Cavanilles I, 150; Mateu, *PaisVal.*, 86). Ja figura en el repartiment de València (amb grafia errada *Canaxet* en l'edició de Bofarull). B. de *Carraxet*, S. xvi, *L. d'Antiguitats*.

2) *El Carraixet*, partida de Manuel (Rib. A. de Xúquer).

3) *Corral del Carraixet*, partida de Xaló (Marq. de Dénia).

4) *Carraixet*, partida de Xàtiva (xxxII, 21).

5) *El Carraixet*, muntanyeta dels afores de Morella, quasi enterament voltada per un torrent (xxVII, 179). Oït *kařeřét* per JCor. a Morella.